

[Valdemar Thomsen.]

han kan dømme om andres Kompetence til at udtale sig om disse Spørgsmaal. Jeg synes ærlig talt, det ærede Medlems sidste Bemærkninger viser, at det er det ærede Medlem Hr. Hasle, der ikke har nogen særlig Forstaaelse af det Spørgsmaal.

Jeg forstaaer udmærket det Mismod, der kommer til Udtryk gennem det ærede Medlems Udtalelser. Sagen er nemlig den, at hvis der virkelig kunde komme et Samarbejde i Stand paa det Grundlag, som jeg har gjort mig til Talsmand for, vil der være sat en Stopper for Højfinansens Indfyldelse, som det ærede Medlem er saa udmærket en Talsmand for, og for det Tovtrækkeri, det Forligsmageri, der finder Sted gennem Landstingsflertallets Forhandlinger med Regeringen, saa vil det forargelige Skuespil være Slut, som har givet til Resultat, at det blev Landbruget, der kom til at betale i den Grad, at Landbrugets Formue gik ned. . . .

Første Næstformand (Vanggaard): Det ærede Medlem bør ikke betegne Forhandlingerne mellem de to Ting som et forargeligt Skuespil.

Valdemar Thomsen: Resultatet er i alt Fald forargeligt. Det gav sig. Udslag deri, at Landbruget blev 1 $\frac{3}{4}$ Milliard Kroner fattigere, medens de Befolkningskredse, som det ærede Medlem Hr. Hasle er Talsmand for, blev nogle Hundrede Millioner Kroner rigere. Det ærede Medlem hylder aabenbart Principet, at den, som har meget, ham skal mere gives, og den, som intet har, skal fratages det, han har.

Ministeren for Landbrug og Fiskeri (Bording): Det ærede Medlem Hr. Elgaard har igen Ret i, at det er af stor Betydning, om man kan gennemføre Lovforslag, der betyder en Forbedring af Landbrugsforholdene, saadan at de igen kan tiltrække Ungdommen. Men jeg vil gerne spørge det ærede Medlem: Er det ikke det, der er sket de sidste tre Aar? Der er sket saa uhyre Forbedringer, at sikkert ingen har ventet, man kunde opnaa en saadan Prisstigning fra 1932 til nu som den, der har fundet Sted. Er det ikke ogsaa det, der sker, hvis man gennemfører det Lovforslag, man her behandler, om en Nedbringelse af Landbrugets Gældsbyrde, et Lovforslag, der dog i nogen Grad kan vise, at man fra Regeringens og Rigsdagens Side vil hjælpe Landbruget ud af dets vanskelige Forhold? Det synes jeg, det er, og deri er jeg enig med det ærede Medlem. Men jeg mener,

at man ikke skal bruge dette Spørgsmaal her til at lægge Ungdommen for Had, til at fremsætte Beskyldninger om, at den ikke vil arbejde i Landbruget, at den hellere vil have Understøttelse, for der er intet Grundlag for det. Der er næsten ingen unge arbejdsløse for Tiden, og det er derfor, man har vanskeligt ved at faa de unge, man ønsker, ind i Landbruget. Man kan faa de ældre, hvis man vil have det; af dem er der nok, der gaar arbejdsløse, det viser Tallet.

Første Næstformand (Vanggaard): Det ærede Medlem Hr. Hasle har Ordet for en kort Bemærkning.

Hasle: Det ærede Medlem Hr. Valdemar Thomsen stillede mig før det Spørgsmaal, hvad jeg mente var mest gavnligt for Landet, Guldmøntfod eller en Valuta sat i Forhold til Varemængden. Jeg troede, at det ærede Medlem derved sigtede til et aktuelt Forhold, men nu hører jeg altsaa, at det ærede Medlem udmærket godt ved, at det ikke drejer sig om Guldmøntfod eller Varemøntfod, om jeg saa maa kalde det, men om en tredje Ting. Men saa maa jeg rigtignok spørge: Var det da blot en nationaløkonomisk Opgave, det ærede Medlem stillede mig, uden nogen som helst Forbindelse med de Forhold, vi her taler om?

Det ærede Medlem talte saa meget om Forargelse i Forbindelse med Forhandlingerne her i Rigsdagen. Jeg kan forsikre det ærede Medlem for, at det, der vækker mest Forargelse her inde i Rigsdagen, er maaske det ærede Medlems Optræden.

Første Næstformand (Vanggaard): Det ærede Medlem Hr. Christmas Møller har Ordet for en kort Bemærkning.

Christmas Møller: Jeg synes virkelig, Stillingen bliver værre og værre for den højtærede Landbrugsminister. Forholdet er dette, at Ministeren har ikke haft et eneste Ord at svare paa det Spørgsmaal, jeg har stillet til Ministeren om, hvorledes hans egen Regerings Kommissionsbetænkning da skulde forstaaes, idet denne jo tilraader en Kornpris paa 15 Kr. som Forudsætning for at kunne gaa over fra Korn- til Roe- og Kartoffeldyrkning. Dernæst er Stillingen den, at man fra Regeringens Side — og jeg formoder fra den højtærede Landbrugsministers Side — i ganske særlig Grad er indstillet paa, at der her i Landet maa føres en Politik saaledes, at vor udenlandske Valuta kan slaa til til nødvendige Indkøb.